

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 2T/122/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6819010274
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Uhorskai
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2020:6819010274.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca samosudcom JUDr. Michalom Uhorskaiom v trestnej veci proti obžalovanému D. T. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. júna 2020, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: D. T.,
F.. XX. XX. XXXX R. A., Q. T. J. XXX/X, H., t. č. ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová,

je v i n n ý, ž e

dňa XX.XX.XXXX asi o 00.30 h v S. na ulici X. E. pred bytovkou č. XXX, pod vplyvom alkoholu, potom čo vystúpil T. W. a E. P. z osobného motorového vozidla zn. Rover, evidenčného čísla H., ktorého vodičom bol E. U., za ním sediaci obžalovaný D. T., potom čo nebola uhradená dohodnutá suma za odvoz 50,- € T. W. a E. M., E. M., ktorý sedel vedľa neho na zadnom sedadle a držal v ľavej ruke mobilný telefón zn. Sony Xperia XZ, IMEI 352632083800585, v ktorom bola vložená SIM karta č. 89421023800049111192 s telefónnym číslom 0911625781 mu tento vytrhol z ruky a z miesta odišli, čím pre E. M. spôsobil škodu vo výške 160,- €,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe,

t ý m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona účinného do 31. 07. 2019.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31. 07. 2019, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a pri zistení priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súd súčasne podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/88/2019 zo dňa 12. 07. 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31. 07. 2019, a ktorým bol obžalovanému podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona účinného do 31. 07. 2019 uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šiestich) mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, a tiež zrušuje všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal na tunajší súd obžalobu na obžalovaného D. T. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka poškodeného E. M. a svedkov A. W., J. W., D. M., T. W., E. U. I. E. P.. Na hlavnom pojednávaní boli prečítané výpovede svedkov D. T. I. D. H.. Taktiež bol na hlavnom pojednávaní prečítaný znalecký posudok MUDr. Roberta Slivu.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že v H. pred kinom ho jeho krstná dcéra poprosila, aby odviezol E. M. I. T. W., ktorých nikdy predtým nevidel, tak súhlasil, šofér bol Miroslav Horváth, prezývaný „Kača“, vedľa neho sedel E. P. a on sedel vzadu za spolujazdcom, E. M. sedel v strede a za vodičom sedel T. W.. Viezli ich z H. do S. s tým, že im mali zaplatiť 50,- €. T. W. predtým ako si sadli do auta povedal, že zaplatí za odvoz 50,- €. Prišli do S. a T. W. im povedal, že kde majú zastaviť a vystúpil s tým, že povedal, že ide po peniaze. Nevracal sa a prišiel dole jeho otec aj s jeho mamou, ktorá na nich kričala. Jeho otec im dal 5,- € a fľašu pálenky a T. W. sa už nevrátil. S P. aj vystúpili z auta a U. ostal sedieť v aute. E. P. zobral tých 5,- € aj tú fľašu. Miroslav Ferko sedel celý čas v aute. Potom svedkyňa J. W. povedala E. M., že čo tu robí a nech ide von z auta. E. M. vystúpil z auta a prichádzali ďalší Rómovia, tak odišli radšej preč. O tom telefóne nevedel vôbec nič.

Na otázky ďalej obžalovaný uviedol, že v ten deň mal vypité, pil v ten deň víno. W. a M. neboli opití a ani P. a U. nepili. E. M. tiež vystúpil z auta a potom si nasadol nazad. E. M. vystúpil sám z auta, J. W. ho nevytiahla.

Telefón poškodeného sa ku nemu nedostal, nezobral ho E. M. z ruky a ani mu nepovedal nič také, že nech mu dá ten telefón lebo mu prijebie. E. P. dal telefón T. a T. zanesol ten mobil do záložne.

Svedok poškodený E. M. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v ten deň bola rómska zábava v H. a on vypil asi 4 dcl pálenky. Tam išli autom s kamarátom S. P. a nazad už po nich neprišiel. Bol tam s T. W.. Odvoz vybavil T. W., odviezli nás chlapani na modrom trojdvierovom aute, kde boli piati a nikoho nepoznal. Sedel v strede vzadu a za šoférom sedel T. W. a za spolujazdcom sedel D. T.. T. W. sa dohadoval s U. a P., že za odvoz im dá 50,- €. Keď prišli do S., tak si to už nepamätal. T. W. im kázal zastať pred jeho činzákom. Prvý vystúpil P. a potom T. a potom on a za ním vystúpil W.. Šofér nevystúpil. Potom nasadol naspäť do auta a P., T. I. W. sa dohadovali. T. W. potom išiel po peniaze, potom prišli rodičia T. W. a jeho matka J. W. ho vytiahla z auta. Keď vystúpil z auta už mobil vo vrecku nemal a v ten deň ho mal so sebou aj v aute, keď nastupoval tak ho ešte mal. Bol to mobil zn. Sony Xperia XZ. Možno mu vypadol v aute. Na polícii bol podať trestné oznámenie 30. 04. 2019 a nepamätal si, čo tam povedal.

Klamal, keď podával trestné oznámenie a klamal preto, lebo chcel naspäť mobil a bol opitý.

Celé si to vymyslel, že mu obžalovaný vytrhol ten mobil, lebo bol v strese. Urobil to napriek tomu, že bol poučený o následkoch krivej výpovede. Ten telefón T. nedal dobrovoľne za to, že ich odviezli, ale ani mu ho nezobral, ale mu možno v aute vypadol.

Svedok A. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného nepozná a poškodený je kamarát jeho syna. V ten deň prišiel jeho syn T. W., bolo to už v noci a pýtal od neho 50,- € pre chlapanov, ktorí doviezli jeho aj E. M.. Doma mal len 5,- €, tak ich zobral a k tomu ešte fľašu pálenky a išiel von. Stálo tam

trojdvérové auto, M. I. T. sedeli vzadu a v aute. Snažil sa im vysvetliť, že má len 5,- € a fľašu pálenky a potom vystúpil ten, čo sedel vedľa šoféra. Nevedel, ktorý z nich zobral tie peniaze a tú fľašu. Medzitým prišla jeho žena J. W. a oni pýtali stále tých 50,- € a ona začala kričať a naklonila sa do auta, chytila M. za ruku a vtedy ho pustili von z auta a akonáhle sa pohlo auto, tak M. aj jeho žena kričali, že nech vrátia mobil. Aj on im hovoril, aby ho pustili von z auta, že má problémy so sluchom, ale nemal pocit, že by sa M. pokúšal dostať von z auta. Auto bolo celý čas, ako stáli, naštartované. Potom prišiel otec poškodeného Ferka a išli to ešte v tú noc nahlásiť na políciu.

Svedkyňa J. W. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného nepozná a E. M. je kamarát jej syna T. W.. Bola doma a začula krik, tak vyšla na balkón, ale ešte predtým, ako počula krik prišiel jej syn domov a pýtal 50,- €. Povedala mu, že nemá a dala mu 5,- € a fľašu a išiel dolu s otcom. Potom ako zišla dole videla ako obžalovaný sedel vzadu v aute aj s E. M.. Vonku stál jej syn, jej manžel a taký holohlavý chlap. Šofér sedel v aute. Jej manžel navrhol, že idú k otcovi E. M., že on im dá peniaze. Ten holohlavý povedal, že idú preč a potom ťahala E. M. z auta za tričko. Bolo to trojdvérové auto, tak sa musela natiahnuť cez sedačku. Ten holohlavý stál tak pri dverách, že mala pocit, že M. nevie vystúpiť. Potom len ruku strčila do auta a ťahala M. von. Ako M. vystúpil ten holohlavý nastúpil a odišli preč a nato E. M. povedal, že mu zobrali mobil a ona aj kričala na nich, ale oni už nezastavili. Nevidela, ako zobrali E. M. mobil.

Po prečítaní zápisnice o jej skoršej výpovedi uviedla, že je pravda, čo povedala na políciu, že videla ako obžalovaný vytrhol M. mobil.

Svedok D. M. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je otec poškodeného E. M.. V ten deň volal syn jednému susedovi, že sa nevedia dostať z H. domov pričom on ani nevedel, že sú v H.. Už sa stmievalo, keď išiel po nich, ale tam zistil, že oni tam už nie sú. Keď prišiel domov, tak oni už boli v Revúcej. Doma sa syna spýtal, že kde má mobil a on mu povedal, že mobil mu zobrali za to, že ich dovezli a nemali 50,- €, ktoré im mali dať.

Svedok E. U. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný je jeho kamarát a v ten deň bol šofér, vedľa neho sedel E. P. a vzadu sedeli tí dvaja chlapci z Revúcej a obžalovaný D. T.. Tých chlapcov mali odviesť za odmenu 50,- €, čo sami takto navrhli. V S. zastavili pred nejakým činžákom a jeden z tých chlapcov išiel po peniaze. Keďže auto bolo trojdvérové musel vystúpiť aj E. P. zpredu, aby mohol vystúpiť ten chlapec zozadu. Čakali asi 15 minút a ten chlapec zrazu vyšiel aj s rodičmi a že žiadne peniaze nedajú. Ten chlapec, ktorý išiel po peniaze, tak toho druhého vytiahol nasilu z auta. Obžalovaný vôbec nevystúpil z auta a E. P. si sadol nazad do auta, keď bol krik a potom odišli preč. Krik bol kvôli tomu, že namiesto peňazí im rodičia toho chlapca núkali fľašu pálenky a vytiahli toho druhého z auta. S rodičmi sa dalo rozprávať, ale mladý bol agresívny a vulgárny, ešte aj kopol do zadného blatníka na aute. Cestou do S. zastavili v Q. F. a šťavici a tam videl, že ten chlapec, ktorý v S. vystúpil mal taký tlačítkový mobil asi to bola Nokia. Oni sami navrhli v S., že jeden z nich ostane v aute ako záruka a druhý pôjde po peniaze. Mobil hľadal v aute až na druhý deň ráno, keď mu volali policajti, či nie je nejaký mobil v aute. Nevedel o tom nič, že ako sa mobil dostal do záložne v A., on určite nebol s P., keď dával ten mobil do záložne.

Svedok T. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodený E. M. je jeho kamarát, s ktorým boli v H. na deň Rómov zabávať sa a nevedeli sa dostať domov. Bolo to na námestí v Poltári. I. T., krstná dcéra obžalovaného a F. Z. tam boli, poznali ich a spýtali sa ich, či im nevedia pomôcť dostať sa domov. Andrea povedala, že tu má strýka - obžalovaného, ktorý ich odvezie. Povedali im, že nemajú peniaze pri sebe. Obžalovaný tam mal dvoch kamarátov a čakali ešte na auto a potom všetci piati išli autom do S.. Dohodli sa s nimi, že keď prídu do S., tak im dajú obaja po 25,- €. V aute sedel vzadu za vodičom, vedľa neho bol M. a vedľa neho T.. Zastavili cestou raz v Q. na šťavici, kde si zapálili, neprišli mu ako opití, ale prišli mu všetci traja tak, že by im mohli ublížiť. V S. zastali pred jeho činžákom na ul. X. E. a niekto z nich im povedal, že nevyjdú von z auta bez zálohy, čo mal byť mobil. Z auta sa vychádzalo z pravej strany, takže vyšiel spolujazdec a prvý zozadu vyšiel T. a potom mal vystúpiť M., ale jeho nechceli pustiť. Vonku stál obžalovaný a E. P., obžalovaný ho zdrapil za plece, ale on sa mu vytrhol a obžalovaný sa ho spýtal, že kde ide, on povedal, že domov po peniaze. Prišiel domov, rodičia už spali a mama mala len 7,- € v peňaženku a keďže nevedel zobrať viac peňazí zobral ešte fľašu vodky. Keď sa vracal k autu išiel s ním aj otec a oni už boli všetci aj s M. v aute. Marek chcel vyjsť z auta ale on mu zatlačil dvere nazad, aby nevystúpil, lebo začal byť agresívny, keď zistil, že nemá tých 25,- €. Medzičasom začal ten Marek kričať, čo počula aj jeho mama a nato prišla dole a ona M. v poslednej chvíli vytiahla z auta a

ako vychádzal Ferko z auta, tak mal v ruke mobil a T., ktorý sedel vzadu, mu ho vytrhol z ruky. Hneď potom, ako obžalovaný zobral M. mobil, vyšiel M. z auta a Marek zavrel dvere a šofér hneď vyrazil z autom preč. E. M. v podstate o ten mobil až tak nešlo, lebo oni sú na tom celkom dobre finančne, ale začal to riešiť jeho otec. E. M. má problém so sluchom a keď je pod tlakom, tak sa hneď začne triasť. Vtedy, keď zobral obžalovaný ten telefón M., tak sa mu Marek vyhráždal, že ho v okruhu 80 km dá zničiť. Keď ťahala Ferka mama z auta, tak bol Marek von z auta a vtedy sa mu aj vyhráždal a tú fľašu a tých 7,- € si zobral. Podľa toho kde boli M. I. T. v aute, tak T. držal M. za ľavú ruku, aby nemohol vystúpiť a mama ho tak ťahala, že mu ešte aj tričko roztrhala.

Po prečítaní zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania svedok uviedol, že je pravda, čo vtedy vypovedal, že obžalovaný povedal tie slová, že „Daj sem ten mobil lebo ti príjem“. M., ale už na to zabudol medzičasom.

Svedok E. P. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný je jeho kamarát a bol s nimi vtedy v aute. Tí dvaja chlapci z S., U. šoféroval, on sedel vedľa šoféra ako spolujazdec a T. vzadu s tými chlapcami, ale nevedel, ako sedeli vzadu. Tí chlapci ich poprosili o odvoz do S.. Dohodli sa, že im dajú v Revúcej za to 50,- €. Keď prišli do S., tak nemali peniaze, jednému z nich prišiel otec a prišiel k autu, doniesol fľašu a trochu si vypili. Otec aj pokarhal svojho syna za to, že sa takto s nimi dohodli. S autom zastali na ceste pri chodníku, nebolo to parkovisko, on vystúpil, aby vedel jeden z tých chlapcov vystúpiť z auta. Ten chlapec sa potom vrátil s otcom aj matkou. Vonku z auta bol len svedok P., keď prišiel chlapec s rodičmi. Rozprával sa s otcom toho chlapca, že ich chlapci oklamali za peniaze, lebo im sľúbili za odvoz peniaze a jeho otec ho za to pokarhal, že toto urobili, že sa takto dohodli. Potom jeho matka začala kričať na toho druhého chlapca, ktorý sedel ešte v aute, aby vystúpil a on vystúpil a išli preč. Ten chlapec, ktorý ostal v aute, sám povedal, že počká v aute, kým ten druhý donesie peniaze. Keď ten chlapec, ktorý sedel v aute, vystúpil, tak odišli preč. Nezaregistroval žiadny mobil, že by mu vypadol alebo že by mu ho T. zobral. Keď sa vrátili do H. v ten večer, tak si nepamätal, čo robili, ale na druhý deň nebol v A. a D. T. nepoznal.

Svedok D. T. na výsluchu z prípravného konania uviedol, že obžalovaného nepozná, ale pozná E. P., ktorý mu pred Pizzeriou v A. predal mobilný telefón Sony Xperia XZ, ktorý on vtedy potreboval pre syna. Potom on potreboval peniaze tak telefón zanesol do záložne, kde mu zaň vyplatili 90 ,- eur.

Svedkyňa D. H. na výsluchu z prípravného konania uviedla, že dňa 30.04.2018 ako zamestnankyňa záložne KASA podpísala záložnú zmluvu s D. T. ohľadne telefónu Sony Xperia XZ za sumu 90,- eur s tým, že telefón môže prísť vyplatiť do 28.05.2018, pričom na požiadanie polície vydala tento telefón dňa 07.05.2018.

Znalec MUDr. Róbert Sliva ako znalec v odbore Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria, vypracoval znalecký posudok na obžalovaného, pričom dospel k záveru, že u obžalovaného nezistil závislosť na alkohole ani žiadnu inú závislosť alebo duševnú chorobu.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, z ktorých zistil nasledovné skutočnosti:

Hodnota predmetného mobilného telefónu Sony bola určená na 160,- eur, pričom tento mobilný telefón bol založený záložnou zmluvou z 29.04.2018 v záložni KASA za sumu 90,- eur. Po vydaní telefónu zo strany záložne bol telefón vrátený poškodenému.

Mesto H. obžalovaného bližšie nehodnotilo. Priestupkovo bol obžalovaný za posledných 10 rokov postihnutý 2 krát za priestupky proti majetku a verejnému poriadku. Register trestov obžalovaného obsahuje celkovo 11 záznamov, väčšinou za majetkovú a násilnú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec z 12.07.2019. právoplatným 31.07.2019 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31. 07. 2019 na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na základe takto vykonaného dokazovania, podľa názoru súdu dostatočnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie, po jeho objektívnom vyhodnotení podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu

jednotlivo ako aj v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd dospel k záveru, ktorý je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Dokazovaním vykonaným v rámci tohto trestného konania na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní bolo preukázané, že mobilný telefón značky Sony Xperia XZ, ktorý patril poškodenému a ktorý mal poškodený v deň skutku pri sebe, bol na druhý deň po skutku 30.04.2018 založený v záložni Kasa v A.. Preukázané to bolo výpoveďami nezainteresovaných svedkov D. T., ktorý predmetný telefón dňa 29.04.2018 kúpil od svedka E. P., ktorý bol prítomný pri skutku, kedy sedel v predmetnom aute vedľa šoféra, a taktiež výpoveďou svedkyne D. H., ktorá potvrdila, že svedok D. T. priniesol osobne dňa 30.04.2018 predmetný telefón do záložne a bola s ním podpísaná ohľadne tohto telefónu záložná zmluva na sumu 90,- eur.

Pri ďalšie dokazovaní sa súd zamerl na otázku, ako sa telefón patriaci poškodenému E. M. dostal k svedkovi E. P., ktorý ho následne predal svedkovi D. T., ktorý ho následne založil v záložni Kasa. Keďže ani jeden svedok v rámci prípravného konania ani súdneho konania neuviedol, že by predmetný telefón poškodenému, ktorý bol v čase skutku v aute, zobral alebo vytrhol z ruky svedok E. P., T.F. W., I. E. U., mohol sa predmetný telefón dostať z držby poškodeného do držby niekoho iného jedine tak, že mu ho buď zobral obžalovaný, prípadne ho obžalovanému dal poškodený dobrovoľne alebo poškodenému telefón v aute vypadol a obžalovaný alebo niekto iný prítomný v aute telefón našiel a nechal si ho.

Verziu, že by mal poškodený dať telefón obžalovaného dobrovoľne, nepotvrdil žiadny svedok ani iný vykonaný dôkaz, pričom by bolo aj nelogické, aby poškodený dal obžalovanému dobrovoľne za odvoz v dohodnutej hodnote 50,- eur telefón v hodnote 160,- eur.

Verziu, že poškodený mohol telefón omylom nechať alebo zabudnúť v predmetnom aute potvrdil len samotný poškodený pri výpovedi na hlavnom pojednávaní, kedy zmenil svoju výpoveď z prípravného konania, kedy tvrdil, že mu telefón vytrhol z ruky obžalovaný a na hlavnom pojednávaní uviedol, že v prípravnom konaní klamal, teda že mu obžalovaný telefón z ruky nevytrhol, ale že mu možno telefón v aute vypadol. Súd však vyhodnotil výpoveď poškodeného na hlavnom pojednávaní za nedôveryhodnú, pretože poškodený nevedel logicky vysvetliť, aký mal dôvod v prípravnom konaní krivo obviniť obžalovaného z toho, že mu mal vytrhnúť mobil z ruky a na hlavnom pojednávaní už tvrdiť, že si mobil v aute zabudol alebo mu vypadol. Vysvetlenie, že obžalovaného pri podávaní trestného oznámenia krivo obvinil preto, aby dostal svoj telefón späť je pri súhrnnom hodnotení výpovedí ďalších svedkov nelogická a preto nerálna, pretože ak by poškodený ihneď po vystúpení z auta zistil, že si mal údajne telefón zabudnúť v aute, resp. mu mal telefón v aute vypadnúť, túto skutočnosť by určite už vtedy povedal svojim rodičom, alebo prítomným svedkom T. W., A. W. I. J. W.. Poškodený však takúto skutočnosť nikomu nepovedal, naopak svojmu otcovi v ten deň povedal, že mu telefón zobrali, lebo im nezaplatili za cestu z H. do S.. Navyše zmenená výpoveď poškodeného je v rozpore s výpoveďou priamych svedkov T. W. a J. W.Á., ktorý v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní potvrdili, že videli, ako obžalovaný vytrhol poškodenému z ruky predmetný mobil.

Vzhľadom na skutočnosť, že vyššie uvedené verzie toho, ako sa mal poškodeného telefón dostať do predmetného auta značky Rover, potom k svedkovi T. a následne dňa 30.04.2018 do záložne Kasa v A., boli súdom po vyššie uvedených úvahách vyvrátené, ostáva už len verzia, že poškodenému niekto telefón v aute zobral. Nikto zo svedkov v konaní nespomenul, že by poškodenému predmetný telefón mali zobrať svedkovia E. U. ani E. P., preto je logické, že mu ho zobral obžalovaný, ktorý navyše mal k poškodenému aj najlepší prístup, pretože v aute sedeli na zadných sedačkách s poškodeným vedľa seba. Túto verziu jednoznačne potvrdil pri výpovedi v prípravnom konaní aj samotný poškodený a na hlavnom pojednávaní to potvrdili aj priami svedkovia T. W. a J. W..

Vzhľadom na vyššie uvedené hodnotenie dôkazov súd dospel k záveru, že bolo dostatočne preukázané, že obžalovaný dňa 29.04.2018 o 00.30 hod. zobral poškodenému z ruky mobilný telefón Sony Xperia XZ, následne spolu so svedkami E. U.Q. a E. P. odišli z S. domov, pričom predmetný telefón dal obžalovaný svedkovi E. P., ktorý ho následne predal svedkovi D. T. a ten ho následne založil v záložni Kasa v A.. Týmto konaním obžalovaný T. jednoznačne naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona účinného do 31. 07. 2019, pretože zobral predmetný telefón z ruky poškodeného, a teda zmocnil sa veci, ktorú mal poškodený pri sebe.

Obrana obžalovaného v tomto konaní bola postavená na tom, že on o žiadnom telefóne nevedel, pričom v závere jeho výpovede uviedol, že telefón dal svedkovi D. T. svedok E. P., avšak obžalovaný nevysvetlil, ako sa mal dostať telefón k svedkovi E. P.. Pri hodnotení tejto obrany obžalovaného súd konštatuje, že jeho tvrdenia boli vyvrátené nielen výpoveďou svedka E. P., ktorý taktiež tvrdil, že on s predmetným telefónom vôbec neprišiel do styku (čo súd tiež považuje za klamstvo vzhľadom na výpoveď nestranného svedka D. T.), ale aj vyššie úvahami súdu o možných verziách toho, ako sa mohol predmetný telefón dostať do predmetného auta.

Čo sa týka právnej kvalifikácie tohto skutku uvedenej v obžalobe, kedy prokurátor tento skutok kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, súd konštatuje, že dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní nebolo dostatočne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný pri tom, ako bral predmetný telefón z ruky poškodeného, použil na poškodenom hrozbu násilia tak ako je uvedené v obžalobe, teda že mu mal povedať „Daj sem ten mobil lebo ti prijebem“. Jediný kto potvrdil, že tieto slová obžalovaný poškodenému povedal, bol svedok T. W.Á., ktorý však túto skutočnosť potvrdil až vtedy, keď mu boli tieto slová na hlavnom pojednávaní prečítané a bola mu ohľadne tej vety konkrétne položená otázka. Pri tejto dôležitej skutočnosti však súdu pri výpovedi svedka T. W. chýbala autenticita jeho výpovede v tej časti, pretože o celom skutku vypovedal plynulo, chronologicky, pričom jasne povedal, že obžalovaný mobil vytrhol z ruky poškodeného, avšak sám od seba žiadne vyhrážanie sa obžalovaného voči poškodenému nespomenul, až keď mu boli tieto slová prečítané prokurátorom. Súd takúto výpoveď bez podpory ďalšieho dôkazu, ktorý by preukazoval použitie hrozby násilia zo strany obžalovaného na poškodeného, nepovažoval za dôkaz dostatočný na preukázanie viny obžalovaného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona. Z vyššie uvedeného preto súd prekvalifikoval konanie obžalovaného na vyššie uvedený prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona účinného do 31. 07. 2019, pričom v zmysle preukázanej viny aj patrične zmenil skutkovú vetu, z ktorej vypustil verbálnu vyhrážku obžalovaného „Daj sem ten mobil lebo ti prijebem“.

Pri ukladaní trestu musel súd zobrať do úvahy skutočnosť, že obžalovanému v tomto konaní nepoľahčovala žiadna skutočnosť a naopak priťažovali mu hneď 2 skutočnosti. Podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona mu priťažovala skutočnosť, že bol v minulosti súdne trestaný, pričom tieto odsúdenia nemá zahladené a podľa § 37 písm. h/ mu priťažovala skutočnosť, že súd mu musel ukladať súhrnný trest za viac trestných činov. Viac trestných činov preto, lebo obžalovaný sa skutku v tomto konaní dopustil dňa 29.04.2018, teda predtým, ako bol vyhlásený odsudzujúci trestný rozkaz Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/88/2019 zo dňa 12. 07. 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31. 07. 2019, pričom za deň vyhlásenia trestného rozkazu sa považuje deň doručenia trestného rozkazu obžalovanému, čo v tomto prípade bolo dňa 22.07.2019. Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností musel súd použiť § 38 ods. 4 Trestného zákona, ktorý mal za následok zvýšenie spodnej hranice trestnej sadzby pri prísnejšom z prečinov ukladaných v rámci súhrnného trestu, čo v tomto prípade bol § 212 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31. 07. 2019, ktorého sa dopustil v konaní Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T 88/2019, a to z 6 mesiacov na 16 mesiacov trestu odňatia slobody. Pri takto zvýšenej trestnej sadzbe súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby, pričom sa jedná o súhrnný trest, ktorým bol v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šiestich) mesiacov, ktorý bol obžalovanému uložený v konaní Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/88/2019. Vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného považoval súd za potrebné nariadiť obžalovanému trest odňatia slobody s tým, že pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných 10 rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Takýto trest odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby by mal postačovať na dosiahnutie účelu trestu, ktorým je hlavne zabrániť mu v páchaní ďalšej majetkovej trestnej činnosti, pričom by tento represívny účel trestu mohol u obžalovaného viesť aj k ďalšiemu nie menej dôležitému účelu trestu, ktorým je výchovné pôsobenie na obžalovaného, ktoré by mohlo mať za následok, že obžalovaného odradí v budúcnosti od páchania podobnej trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku. Pre osoby, ktoré boli prítomné pri vyhlásení rozsudku plynie lehota od jeho vyhlásenia. Oznámením rozsudku je jeho

vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Pre osoby, ktoré neboli prítomné pri vyhlásení rozsudku, plyní 15 dňová lehota od doručenia rozsudku.